

Αχαρνές, 15/5/2020

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Αγαπητοί γονείς,

Μέσα στην κρίση του κορονοϊού, που δοκιμάζεται παγκόσμια η ζωή του ανθρώπου, το Υπουργείο Παιδείας επέλεξε να φέρει σε διαβούλευση ένα νομοσχέδιο που αλλάζει ριζικά τον τρόπο λειτουργίας του σχολείου αλλά και της εισόδου των μαθητών στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Γιατί να προχωρήσει τόσο βιαστικά σε μια τέτοια κίνηση;

Μήπως είναι η ευκαιρία που παρουσιάζεται, αφού η κοινή γνώμη είναι στραμμένη αλλού, να περάσει νόμους και διατάξεις που δεν βελτιώνουν τη ζωή των μαθητών και των γονέων τους, αλλά αντίθετα ενισχύουν τους φραγμούς στη μόρφωση όλων των παιδιών;

Από τη μια επενδύονται υπέρογκα ποσά στη διαφήμιση κατά του συγχρωτισμού και από την άλλη νομοθετείται η αύξηση των αριθμών των παιδιών στις αίθουσες, ορίζοντας και ελάχιστο όριο που σημαίνει συγχώνευση τμημάτων και σχολείων.

Το Υπουργείο Παιδείας, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψη του τις σύγχρονες ανάγκες αλλά και λόγω των ειδικών συνθηκών, τις επιστημονικές και παιδαγωγικές επισημάνσεις για μείωση των μαθητών, αυξάνει τον αριθμό των μαθητών σε 26 ανά τάξη σε Νηπιαγωγείο και Δημοτικό ενώ στη Δευτεροβάθμια θα αποφασίζεται κάθε χρόνο ο μέγιστος αριθμός μαθητών σε κάθε τάξη. Προφανώς για το Υπουργείο ο αριθμός των μαθητών δεν είναι αντικειμενικά προσδιοριζόμενος, καθορίζεται από τα κενά και τις ελλείψεις κάθε χρόνο και μπαίνει στη ζυγαριά ανάλογα με τα διαθέσιμα για την παιδεία κονδύλια που συνεχώς μειώνονται.

Επαναφέρει την καταγραφή της διαγωγής στο απολυτήριο του Λυκείου. Αλήθεια πώς θα βοηθήσει αυτό στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του μαθητή και τι ρόλο καλείται να παίξει αυτό το χαρακτηριστικό στη συνέχεια τόσο στη ζωή του μαθητή ως πολίτη όσο και στο κοινωνικό σύνολο; Σίγουρα δεν είναι μέτρο παιδαγωγικό.

Πρωθείται η λειτουργία των πρότυπων σχολείων ενισχύοντας με τον τρόπο αυτό τη δημιουργία σχολείων πολλών ταχυτήτων μέσα σε μια κοινωνία όπου υποτίθεται ότι η κυβέρνηση θέλει να καλλιεργήσει την κοινωνική ομοψυχία.

Εισάγει στα σχολεία την "επιχειρηματική δεξιότητα" από το Δημοτικό αντί για την ολοκληρωμένη μόρφωση. Έχουμε ανάγκη από ένα σχολείο με σχολικά εργαστήρια που θα ενισχύουν τη θεωρία με την πράξη, υλικοτεχνική υποδομή και εποπτικά μέσα που θα καλύπτουν τις υπαρκτές ανάγκες εκπαιδευτικών και μαθητών για δημιουργική αναβάθμιση του μαθήματος.

Αντ' αυτού του Υπουργείο Παιδείας εισάγει "εργαστήρια δεξιοτήτων" ανοίγοντας το δρόμο σε αντιδραστικές αλλαγές, σε ακόμη πιο αποσπασματική γνώση αντικειμένων αντί για ολόπλευρη παιδεία για όλους τους μαθητές.

Γιατί τόση βιασύνη για τα Αγγλικά και τους Υπολογιστές και πόσο απαραίτητα είναι σε ένα παιδί Νηπιαγωγείου που ακόμη δεν έχει μάθει καλά να αναλύει και να συνθέτει το προφορικό λόγο ώστε να μεταβεί ομαλά στο γραπτό;

Προβάλλουν ως καινοτομία την εισαγωγή Αγγλικών και Υπολογιστών στα Νηπιαγωγεία, την ώρα που είναι διατεθειμένοι να στοιβάξουν μαζικά τα νήπια σε αίθουσες κοντέινερ εν έτη 2020, προκειμένου να υλοποιηθεί όπως - όπως η δίχρονη Προσχολική Εκπαίδευση.

Η ουσιαστική δίχρονη Υποχρεωτική εκπαίδευση πρέπει να είναι προσανατολισμένη στην κοινωνικοποίηση, το δημιουργικό παιχνίδι, με το απαραίτητο βοηθητικό προσωπικό όπως Ψυχολόγους, Κοινωνικούς Λειτουργούς, Τραπεζοκόμους.

Το Υπουργείο Παιδείας με το νέο νομοσχέδιο προωθεί επίσης την εσωτερική και εξωτερική "αξιολόγηση" και τους εσωτερικούς κανονισμούς στα σχολεία.

Τι ακριβώς θα εξυπηρετήσει αυτός ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας της σχολικής μονάδας; Από ποιους θα δημιουργηθεί και πως θα επιβάλλεται;

Το σχολείο που θέλουμε για τα παιδιά μας πρέπει οικονομικά να στηρίζεται πλήρως από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και να μην αξιολογείται με βάση τις επιδόσεις των μαθητών και την αξιοποίηση της υλικοτεχνικής υποδομής. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να καλλιεργείται η λογική της αυτόνομης λειτουργίας του σχολείου που καλείται να λύσει μόνο του τα προβλήματα με τα οποία είναι αντιμέτωπο. Η βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας ενός σχολείου είναι κρατική ευθύνη και όχι τοπική και της σχολικής κοινότητας. **Η παιδεία δεν είναι εμπόρευμα και όσο θα μετριέται με το ζύγι στη σχέση κόστος / όφελος, τόσο θα υποβαθμίζεται.**

Στις τρυφερές και ευαίσθητες ηλικίες των μαθητικών χρόνων ποιο δρόμο έχουμε ανάγκη να δείξουμε στα παιδιά μας? Μα φυσικά το δρόμο της συλλογικότητας, της αλληλεγγύης της συνεισφοράς στο κοινωνικό σύνολο, της ισότητας, της ισονομίας και τις αξιοκρατίας.

Επαναφέρεται επίσης η "Τράπεζα Θεμάτων". Έχοντας την εμπειρία των προηγούμενων χρόνων διαπιστώθηκε η αύξηση των μεταξεταστέων στο 600% με την εφαρμογή της Τράπεζας Θεμάτων χαρακτηρίζοντας τη διάταξη αντια εκπαιδευτική και αποτυχημένη. Με την επαναφορά της τί θα μπορούσε να προσδοκά καλύτερο η εκπαιδευτική κοινότητα;

Τι άλλαξε στο διάστημα αυτό ώστε να βελτιωθούν οι συνθήκες μάθησης και να περιμένουμε καλύτερα αποτελέσματα; Πως ο εκπαιδευτικός που εδώ και χρόνια δεν επιμορφώνεται καλείται να έχει ρόλο ψυχολόγου μέσα στο σχολείο; Διαρρηγνύει τα ιμάτιά της η κυβέρνηση ότι έτσι θα αναβαθμιστεί το απολυτήριο του Λυκείου και προχωρά σε ρυθμίσεις που το καθιστούν ένα απωθητικό, εξοντωτικό εξεταστικό κέντρο. Κουβέντα δε γίνεται όμως για τις ξένες γλώσσες, όπου δεν υπάρχουν βιβλία, για τις οποίες το απολυτήριο Λυκείου δεν διαβαθμίζεται ως επίπεδο γνώσης και θα παραμείνει ο κάθε μαθητής με τους γονείς του, να πληρώνουν πάλι, για ένα πτυχίο ξένης γλώσσας.

Από την άλλη αντί να ενισχύσει τα ΕΠΑΛ με ειδικότητες και όλα τα απαραίτητα εργαστήρια εισάγει ανώτερο όριο εγγραφής σε αυτά, τα 17 έτη αποκλείοντας χιλιάδες μαθητές (το 33% των μαθητών των ΕΠΑΛ είναι άνω των 17).

Την ίδια στιγμή εισάγεται εκ νέου ο συντελεστής βαρύτητας και μειώνονται οι Ομάδες Προσανατολισμού από τέσσερις σε τρεις ενώ αυξάνονται στο Γυμνάσιο τα εξεταζόμενα μαθήματα από τέσσερα σε επτά.

Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά το Υπουργείο φέρνει νέα διάταξη, μέσα από άλλο άσχετο νομοσχέδιο, προωθώντας την εγκατάσταση συστήματος παρακολούθησης μέσα στις σχολικές αίθουσες με το πρόσχημα της τηλεεκπαίδευσης. Προσπερνάτε έτσι εύκολα και αβίαστα το ζήτημα των προσωπικών δεδομένων για μαθητές και εκπαιδευτικούς, μετατρέποντας ουσιαστικά τα σχολικά μαθήματα σε "big brother". Δεν πρέπει να επιτρέψουμε τα παιδιά μας να γίνουν πρωταγωνιστές reality.

Για άλλη μια φορά το νομοσχέδιο για την Παιδεία όπως και νομοσχέδια προηγούμενων κυβερνήσεων έρχονται σε κόντρα με τις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των παιδιών μας.

Για άλλη μια φορά το Υπουργείο νομοθετεί χωρίς να λαμβάνει υπόψη του τις απόψεις όλων των εμπλεκόμενων με τη Παιδεία φορέων, χωρίς να λαμβάνει υπόψη του τους ίδιους τους μαθητές.

Καλούμε τους γονείς να μην έχουν αυταπάτες, να πεισμώνσουν και να αγωνιστούν συλλογικά σήμερα, για τους μαθητές που θέλουμε να έχουν κριτική σκέψη, να είναι πολύπλευρα δημιουργικοί ενεργοί πολίτες για να οικοδομήσουν ένα καλύτερο κόσμο για όλους.